

ת"פ 56433/11 - מדינת ישראל, המאשימה נגד ג.ס.ל. (עוצר)

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 16-11-56433 מדינת ישראל נ' ס.ל. (עוצר)

בפני כבוד השופט שמואל הרבסט
בעвинן: מדינת ישראל - המאשימה

נגד ג.ס.ל. (עוצר) - הנאשם

זכור דין

הנאשם הורשע בעבירות המיחוסתו לו בכתוב האישום המתוקן, במסגרת הסדר טיעון בין הצדדים.

כתב האישום מתאר כי הנאשם נשוי למתלוונת מזה כ-6 שנים ולהם שני ילדים קטינים, מ' ליד 2013 וא', ליד 2016.

במועדים הרלבנטיים לכתב האישום, התגוררו הנאשם ומלוונת יחדיו ב-2 דירות שונות ובתקופות שונות, באותו הבניין בשכונת אקס, על יד האxa (להלן: "הבית").

האישום הראשוני בכתב האישום המתוקן, מתאר כי ביום 16.11.17, לאחר שהנאשם ומלוונת חזרו לבית הווי המתוונת, אמר הנאשם למלוונת: "**אני אירה בר וארה באבא שלו ובילדים שלנו ואני אעשה פינוע ביטחוני, החשבון שלו בבית כנראה הלילה אני אגמור עלייך.**" בהמשך, נעל הנאשם את הבית באמצעות מפתח והחביאו, הכנס את ילדיו לחדרם ואז החל להזכיר את המתוונת באמצעות אגרופיו בעינה ובראשה, אחץ בה והטיח את ראהה בקיר. עוד היכה הנאשם את המתוונת ברגליה באמצעות כבל חשמל, אחץ במפתח וشرط אותה בלחיה. בהמשך, תפס הנאשם את המתוונת וניסה למשוך את חולצתה, והוא הדפה את הנאשם באמצעות ידה. משהחלו ידיהם הקטנים לבוכות, סטר הנאשם לבנו אשר מעוצמת הסטירה, נפל על קצה המיטה.

באופן נסיבות, היכה הנאשם גם את בנו א' ברגלו באמצעות כבל חשמל של הטלוויזיה.

במעשיו, גرم הנאשם **לматלוונת שירותות בלחוי ימין, המטומה סביב עין שמאל, שני שטפי דם בקרקפת, שטפי דם על הגב ומאתורי ברך ימין.** לבנו הקטן גرم שריטה בכך רגל שמאל וסימני חבלה שטחים באף.

בגין כל אלו, הורשע הנאשם בעבירות של **תקיפת חסר ישע וגרימת חבלה על ידי אחראי ותקיפה הגורמת חבלה של ממש נגד בן זוג, וכן עבירה של אויומים, לפי סעיפים 368(ב)(א), 382(ג) ו- 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").**

בגין האישום השני הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה סתם כלפי בן זוג, לפי סעיף 2(ב) לחוק העונשין, לאחר שבעוים עובר ליום 19.11.16, סטר הנאשם למתלוננת.

גם בשל האישום השלישי הורשע הנאשם בעבירה זו, לאחר שחודש עובר ליום 19.11.16, לאחר ויכוח בין הצדדים, חנק הנאשם את המתלוננת בצווארה. בתגובה הכתה המתלוננת את הנאשם על מנת להשתחרר ממנו. כל זאת ארע, בנסיבות ילדיים הקטינים של בני הזוג. בשל כך הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה סתם של בן זוג, לפי סעיף 2(ב) לחוק העונשין.

בגין האישום החמישי הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה סתם של קטין בידי אחראי, לפי סעיף 2(ב) לחוק העונשין. זאת, לאחר שבchodש يول' 2016, החזיק הנאשם את מ' הקטן וסטר לו, לאחר שקפץ על מיטתו הורי.

האישום השישי מתיחס למועד כלשהו, שנתיים עובר ליום 19.11.16, בבitem, אז אחז הנאשם מטاطא והחל להכות את המתלוננת באמצעות מקל המטاطא בגין עד אשר נשבר המקל. לאחר שהמתלוננת החלה לצרוח ולבכות, אחז הנאשם בסכין ואמר למתלוננת: "אני אהרוג אותך עכשו, אהרוג אותך עכשו". בגין כך הורשע הנאשם בעבירות אiomים ותקיפה סתם של בן זוג, לפי סעיפים 192 ו-2(ב) לחוק העונשין.

בשל האישום השmini והאחרון, הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה סתם של בן זוג, לפי סעיף 2(ב) לחוק העונשין, לאחר ש- 6 שנים עובר ליום 19.11.16, במועד שבו ידוע במדויק, היכה את המתלוננת.

הסדר הטיעון בין הצדדים לא כלל הסכמה לעניין העונש, וב"כ המשימה הודיעה כי עמדתה היא לשנתיים מאסר בפועל וענישה נלויה.

סיכום שירות המבחן

סיכום שירות המבחן מיום 17.5.28, נערכ לآخر שקצינת המבחן פגשה את הנאשם בבית המעצר, וממנו עולה כי הנאשם בן כ- 30 שנה, נשוי ואב לשני הקטינים.

טרם מעצרו, עבד תקופה קצרה בשיפוצים והתגורר לסירוגין עם אשתו באקס ובקיטי הורי באקס.

ה הנאשם הינו השני בסדר הלידה בין 7 אחיהם ואחים במשפחה. לאחר 11 שנות לימוד נשר מבית הספר, לדבריו על רקע מצבכלכלי ירוד בבית ורצונו לטיע לאבי בצרפת, עבד תקופה קצרה בבית מלון ולאחרונה בתחום השיפוצים, תוך קושי לצרפת את משפחתו.

ה הנאשם והמתלוננת נישאו לפני כ-6 שנים, בהיותו בן 23 שנים והוא כבת 17, זהה קשר זוגי ראשון עבור שניהם. הנאשם תיאר כי מתחילה הנישואין עלו קשיים במערכות הזוגית, ובמשך 3 שנים התקשו להרות. בנו הבכור אוביון כסובל מבעיות התפתחות, וההaint משיליך את הבעייתיות בכך על אשתו.

שירות המבחן נפגש עם המתלוננת, עקרת בית בת 23, והתרשם מאיומה בעלת מערכתUrkim נורמטיבית תקינה, המשקיעה כוחות ואמצעים בדאגה לספק צרכי בני משפחלה, בגידול וחינוך ילדיה.

היא תיארה כי כבר בתקופה אירוסיהם, שרוו בינה ובין הנאשם יחסים בעיתים, אשר התבטהו באלים נפשית כלפיה.

עמוד 2

לאחר נישואיהם האלים התעכבה ובאה לידי ביטוי בהתפרצויות של אירועים אלימים, מבחינה מילולית, מינית, כלכלית ופיזית. במהלך הנישואים עזבה את ביתה מספר פעמים וחזרה לבית הוריה וכיום היא מטופלת בלשכת הרופאה סיב בעית הנישואין ומעוניינת להתגרש, החלטה שבאה תומכת גם משפחתה.

מעין ברישומו הפלילי של הנאשם, עולה כי הוא נעדר הרשות קודמות ומתקשה לשחות, לראשונה בח'יו, בمعצר הכרוך בחשיפה לעובי חוק.

ביחס לעבירות, הנאשם מתקשה לקבל אחריות על עצמו, ומסביר אותו על רקע מעורבות בעיתות מצד בני משפחתו של אשטו, המעניינים להפריד בינו ובינה. הנאשם האשים את בת זוגו במצבו הביעתי של בנים. הוא מתקשה לבחון את התנהלותו והרקע שעמד בסיס העבירות וצין כי הוא מעוניין לשוב ולהיות עם המתלוונת ולנטק אותה משפחתה שבה הוא תולה את האשמה למכבם. בהתנהלותו, הוא אינו רואה בעיתות.

בהערכת הסיכון לעברינות, התרשמה קצינת המבחן כי הנאשם מתקשה לוויסת את תסכולו וכעסי המצטברים כלפי המתלוונת, חסר כלים להתמודדות עם קשיים ולחצים אישיים ומשכרי, קיים סיכון להתנהלות אלימה חוזרת כלפי בת הזוג, ובשלב זה בח'יו, הנאשם אינו בשל ומתאים להתרבות טיפולית יעודית בנושא התנהלות אלימה במשפחה.

ביום 10.7.17 נערך תסוקיר משלים, בו חזרה קצינת המבחן על מסקנותיה, לאחר שוחחה בשנית עם המתלוונת.

בדיוון שהתקיים ביום 13.7.17 מהה סנגור וטען, כי התסוקיר המשלים נערך, ללא שקצינת המבחן שוחחה עם הנאשם, ומשכרי הוריתו על>Editricת תסוקיר משלים נוסף.

מן התסוקיר המשלים עולה, כי שירות המבחן טרם הספיק להפגש בנางם בשל סד הזמנים הלוחץ אשר במסגרתו ניתן החלטות להכנות תסוקרי שירות מבחן, אולם התסוקיר חוזר ומנקק את המלצותיו ומעגנם בנתונו האישיים של הנאשם.

תסוקיר משלים נוסף ואחרון אשר הוגש לעיוני ביום 29.8.17, אינו מוסף ואין גורע על שנאמר עד עתה. הנאשם, אף לפיו עורך התסוקיר, אינו בשל לעת הזאת, ליטול חלק בכל הליך טיפול רפואי ממשמעות, בשל הצהרותיו הנושאות אופי מילולי בלבד ואין מאחוריהן עומק משמעותי. אף המתלוונת אינה רוצה ומעוניינת בקשר עם הנאשם, כעולה מהתסוקיר זה.

טייעונים לעונש

בא כוח המאשימה טענה כי הנאשם נהג באלים המתלוונת במשך כל שנות נישואיהם, כאשר בין איישום לאיישום חלף פרק זמן קצר, ומדובר בדף סוף פעולה של הנאשם. האיים שהשמי ה הנאשם באישום הראשון מצויים ברף העליון, וב"כ המאשימה הפנתה לתמונות המתעדות את החבלות שנגמרו למતלוונת ולילדים בשל מעשיו של הנאשם. במעשהיו, טענה ב"כ המאשימה, פגע הנאשם בשלמות גופם של המתלוונת והקטינימ, בזכותה של המתלוונת לכבוד ובצורך בתחושת ביטחון לבני הבית, בעודם שוהים בו. העובדה שהאלימות בוצעה כלפי קטינימ, שאינם יכולים להגן על עצםם, היא בעלת מים חרומה מיוחד, ועל כן, אשר לאיישום הראשון, עתירה המאשימה למתחם שנע בין שנת מאסר ל-36 חודשים מאסר בפועל.

ביחס לאיישום השני, טענה למתחם הנע בין מאסר מותנה עד מאסר קצר. אשר לאיישום השלישי, נע המתחם לשיטתה, בין מאסר קצר ועד 18 חודשים מאסר בפועל. ביחס לאיישום החמישי, בין מאסר קצר לשנת מאסר ובאיישום השישי, נע

מתחם הענישה בין 8 ל- 18 חודשים מאסר.

לענין האישום האחרון, עתירה המאשימה למתחם הנגע בין מאסר מותנה למאסר קצר.

ב"כ המאשימה טענה כי מעיון בתסaurus שירות המבחן עולה, כי הנאשם התקשה לקבל אחריות על מעשיו, כי אם סיכון להתנהגות חוזרת ובנסיבות אלה, נוכח חומרת המעשים והנסיבות ששירות המבחן ציין, עותרת המאשימה ל-24 חודשים מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס והתחייבות.

הסניגור, עווה"ד ש. ג'גי טען מנגד, כי הנאשם שואה מזה זמן במעטץ, הודה בעבירות המייחסות לו, בשל תחושת האחריות שחש, ובנסיבות אלו, אין מדובר בדבר פערוט. הסניגור סבר כי לא ניתן להタルם מהמעשים שבಗנים יש לגזרו עונש הרתעתי, אך יש לשלב בו עונש שיקומי.

לדברי הסניגור, הנאשם הודה והבע חריטה. הוא ביקש סליחה מהמתלוונת וממשפחתה, ועוד עתה הוא מבקש משפחתה לחזור אליה, כיוון שהוא אוהב אותה ורוצה לחזור לידיו הקשורים אליו. הסניגור טען, כי הנאשם איננו עבריין אלימות במשפחה, וודאי שלא עבריין סדרתי. מעולם לא הוגשה נגדו תלונה במשטרה קודם לכן, והוא מוכן לכל טיפול שיידרש.

הסניגור הוסיף, כי ילדי בני הזוג באו לעולם לאחר שהנאים נדרשו לנתח מוסבר לשם כך. הנאשם הוא המפרנס היחיד בבית. במשך שנים נשא בנטל הפנסיה ואילו האישה לא עבדה ואינה עובדת. הנאשם הביע כוונה לא לשוב לכלא לעולם וכאשר הבין שהוא מושרע בדיון, לראשונה בחייו, התקשה מאוד לקבל זאת.

הסניגור ביקש להתחשב בכך שמשפחתו של הנאשם קרסה, ויש לבחון את מצבו מעבר לאירוע החוד פעמי, הנקדותי, שכן לא מדובר במעשים שהתרחשו לאורך כל שנות הנישואין.

הסניגור חלק על דברי שירות המבחן, על פייהם הנאשם אינו יכול להשתקם, מאחר שהוא הודה הנאשם אמר באופן מפורש שהוא מוכן לפנות לכל עזרה, להשתקם וליצאת בדרך חדשה.

אשר למתחמי הענישה, סבור הסניגור כי הפסיכיקה שלו הפנהה המאשימה, דנה באירועים קשים יותר ופחות, והמתחם הנכון לגבי דידו, הינו בין 6-12 חודשים עברו כל האישומים, כאשר הנאשם מצוי באמצע המתחם. זאת, במיוחד לאחר שמדובר בנאים שהיו לו הרשעה ראשונה, הוא אדם נורטטיבי ומדובר במקרה רגעי ולא מתמשך.

ה הנאשם, אמר בתום דיון הטיעונים **לעונש ובדברו האחרון**, כי הוא הפניים את הדברים, ואין לו בעיה ללקת לשיקום.

הסניגור ביקש ליתן אמון בנאים המבוקש להראות שאין מקום לאלימות בחיו, ומשום כך קבועי באותו שלב, כי שירות המבחן יעורר תסخير משלים, אשר כאמור, לא הוסיף דבר.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

כתב האישום המתוקן מונה חמישה אישומים, המתפרשים על פני תקופה בת 6 שנים. בין ארבעת האישומים מפרידים

שבועות עד חודשים בודדים בשנת 2016, ואילו שני האישומים האחרונים מתייחסים לעבירות שבוצעו שנתיים וSSH שנים קודם לכן. פער הזמן בין ארבעת האישומים הראשונים לשני האישומים האחרונים הינו רב, אך אין בו, בנסיבות שלפני, כדי לנתק את הקשר בין המיעוטים. כל העבירות בוצעו בנסיבות דומות חלק מקשר הנושאון הקולקל בין הנאשם למחלונת, בيتهاם, כאשר קורבן הם המחלונת וילדיו בני הזוג. לפיכך, לכל האישומים אקבע מתחם עונשי אחד, אשר יהיה בו כדי לשקף את החזרה על המיעוטים פעמיים רבים.

הערכים המוגנים בעבירות התקיפה שהנאשם הורשע בהן, הם ההגנה על כבוד האדם, שלמות גופו ובריאותו. בעבירות התקיפה נגד בת זוג, מוגן גם הערך של שמירה על התא המשפחת- זוגו והגנה מפני בן זוג תוקפן ואלים.

בעבירות של תקיפת חסר ישע וגירמת חבלה על ידי אחראי, מוגנות זכויותיהם של הקטינים לביטחון, לשלום, לבריאות ולהגנה על גופם. כאשר מדובר בקטינים העומדים חסרי ישע אל מול מבוגר המנצל את חולשתם, פוגע ומסכן את חייהם, מקבלת המשמעות של הגנה על זכויות אלה חשיבות מיוחדת.

בעבירות התקיפה נוספו גם עבירות אiomים, בהן מוגנות חירות הבחירה של האדם והזכות לשלווה וביטחון אישי.

המעטים המתוארים בכתב האישום שלפני הם חלק מתופעה שהיקפה מדאיג עד מאד, אליה התייחס בית המשפט העליון בע"פ 14/1474 פלוני נ' מדינת ישראל[פורסם בנובו] (14.12.15):

"על פי הערכות שונות של רשות הרוחה, כ-200 נשים סובלות מאליות וכ-600 אלף ילדים עדים לאליות זו. ההיקף הוא עצום, ועם זאת - את סימני האליות נושאת כל אחת מקורבנות האליות על גופה, בבראה, ובנפשה כשהיא לגמרי בלבד ... ענישה הולמת ומרתיעה בעבירות מסווג זה, כבקרה דנן, יש בה משום הכרה בהשלפה ובמצוקה הנוראה אישיה נתונה לדיכוי ואליות מצד בן זוגה; כמו גם הعلاאת המודעות לתופעה של אליות נגד נשים, שהיקפה כאמור ניכר ומדaign".

המעטים והנסיבות המתוארים בכתב האישום - קשים הם.

האישום הראשון מתאר אירוע מתמשך אשר החל באירועים על המחלונת, אביה וילדיו בני הזוג, נמשך בנסיבות הבית, והכתה המחלונת באכזריות- הטחת רاشה בקיר, מכת אגרוף לראשה ועינה, מכות באמצעות כבל חשמל ושריטהה במפתח. בכר לא נגמר האירוע, ובכרי ילדי נוכח מעשו, לא עצר את הנאשם, אשר היכה גם את שנייהם. הנאשם סטר למ', אשר היה אותה עת בן שלוש שנים בלבד, והיכה באמצעות כבל חשמל את א', תינוק בן 5 חודשים.

עוצמת האליות, ניכרת בתוצאות מעשו של הנאשם- החבלות שנגרמו למחלונת ולקטינים- שריטות, המטומות וסימני חבלה.

אליה הן התוצאות הפיזיות של המעטים, אך ההשלכות הנפשיות, אליה אשר אין נראה לעין, אליה שגרמו להן ההשלפה, העלבון וההתאזרות - קשות אף יותר.

חמשת האישומים האחרים אירעו כאמור, במועדים שונים קודם לכן, ונראה כי האישום הראשון, האחרון בזמן, היה בבחינת "הקש שבר אתגב הגמל", והביא את המחלונת למספר את קוחותיה עובר לכרי, במהלך שנות ישואיה

לנאמם.

האישום השני, מתאר סטירה שستر הנשם למתלוננת.

האישום השלישי, מתאר כיצד בעקבות ויכוח בין השניים, חנק הנשם את המתלוננת, כאשר גם במקרה זה, לא חמל על ידיו, שהו נוכחים בעת ביצוע המעשה. לא רק המתלוננת נפגעה כתוצאה מעשה זה, כי אם גם ילדי בני הזוג, שנאלצו לחזות באביהם חונק את אימם.

בלב האישום החמישי, מעשה שבובות של מ' בן השלישי, אשר קפץ על מיטת הוריו, והביא לכך שהנשם סטר לו בפניו.

האישום השישי מתיחס לאירוע שארע שנים קודם לכך, כאשר הנשם היכה את המתלוננת במקל מטاطא בגבה, עד אשר נשבר המקל. בכיה וצעקוותה של המתלוננת לא עצרוו, והוא הוסיף ואחז בסכין, תוך שהוא מאים על חייה.

האישום האחרון מתאר תקיפה נוספת אשר ארעה 6 שנים קודם לכן, כאשר הנשם היכה את המתלוננת.

בחינת המעשים, החמורים כל אחד בפני עצמו, לאור התקופה הארוכה משקפת 6 שנים נישאים אומללות וקשות, אשר בהן חייה המתלוננת בפחד, בדאגה ובחשש לחייה ולהיילו.

מעשי הנשם מעידים על אכזריות, על ניצול כוחו וחוזקו הפיזי אל מול חולשת המתלוננת וחוסר הייעש של ילדיו הרכים.

המתלוננת ילידה לא הצליחו להישמר מהנאם ולעצרו מהתנהגוו האלימה והתקפנית, ומכאן הצורך לעמוד על זכויותיהם ולהגן על כבודם האנושי, הכה בסיסי, שהנשם רמס בגסות, במו ידיו. אותן ידים, שאמרות היו להיות ידים מכונות, מדרכות ומנחות, הכאיבו, פגעו והותירו מכואב בגוף ובנפש.

בהתחשב בכל אלה, במידת הפגיעה המשמעותית בערכיהם המוגנים ובענישה הנווגת בפסקה, נע מתוך הענישה הכללית לאישומים אלה בין **12 ל- 36** חודשים מאסר.

העונש המתאים

הנשם, ליד שנות 1987, בן כ-30 שנה כוון, עודנו נשוי למתלוננת.

לזכותו שקהלתי את הודהתו בעבירות המียวחות לו, ועמה נטילת אחריות ושיתוף פעולה עם רשות אכיפת החוק.

כמו- כן, מדובר בהסתבות ראשונה של הנשם עם הדין הפלילי, ואין לחובתו עבר פלילי.

מאייד, מעשי העבירה המרובים בכתב האישום, התmeshכותם על פני תקופה בת שש שנים, מעידים כי לא מדובר במעשה שהוא מעידה חד פעמי, אלא רצף של אירועים אלימים שבהם התעלל הנשם, ממש כך, באכזריות ברעינוו וילדיו הקטינים, תינוק ופעוט,بشر מבשרו.

כiom, כפי שעולה מתחקיר שירות המבחן, על אף הודהתו בעבירות, הנשם מתקשה לקבל אחריות על המעשים, מסביר

אותם במעורבות יתר מצד בני משפחתה של המתלוונת, וגורמים אחרים. הוא מתקשה לבחון את התנהלותו הבעייתית, ומכאן שאינו מבין את בעיותו מעשי וההכרה לחודל מדפס התנהגות זו.

משכן, הרי שלא מדובר בנאש הנושא באחריות מלאה למעשיו וمبקש לסתור מדרך זו ולחודל מהתנהגותו האלימה. מסיבה זו, נמנע שירות המבחן מהמליצה טיפולית בעניינו, ומכאן שבמקרה זה, לשיקולי הגמול וההרעתה-משנה תוקף.

לזכותו של הנאשם אזקוף את עברו הנקוי וכן את האחריות שנטל על עצמו תוך שהוא במיוחס לו ללא ניהול הוכחות אשר היה בהם כדי לטלטל עוד את ספינת משפטו המטולטלת בלואו הci.

לחובתו אזקוף את האחריות החלקית אשר נטל ואת השלכטה של יתרת האחריות על אשתו אשר הינה הקרבן בתיק דן. על אף שהנאש נשלח לתסקירות אחר תסקיר, עמדתו של השותנה וביחודו נותרה מילולית בלבד.

מכל אלו עולה, כי מקומו של הנאשם הינו בחלוקת **המרכזי** של מתחם הענישה ההולם.

לפיכך, לאור כל האמור לעיל, ולאחר שנתיים דעתינו למכלול **шибולי הענישה, שיקולי האישים** של הנאשם, וניסיונו של כתב האישום, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. חמישה עשר (15) חודשים מאסר לריצוי בפועל, בנייכוי ימי מעצרו.
2. שישה(6) חודשים מאסר, שאוטם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו ממשרו על כל עבירה בה הורשע בהליך זה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ג אלול תשע"ז, 14 ספטמבר 2017, בנסיבות הצדדים.